

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 27. června 2013 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Heleny Urválkové a soudců Mgr. Evy Rejchrtové a JUDr. Ladislava Koudelky odvolání obžalovaných M [redacted] Č [redacted], nar. [redacted], P [redacted] K [redacted], nar. [redacted], a P [redacted] V [redacted], nar. [redacted] v [redacted], podaná proti rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 20. února 2013, č. j. 8 T 201/2010-1519, a rozhodl **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu se napadený rozsudek r u š í a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje t a k t o :

Obžalovaní

M [redacted]
[redacted] bytem [redacted]
a
P [redacted] K [redacted]
nar. [redacted], bytem [redacted]
[redacted]
jsou vinni

pokusem přečinu dotačního podvodu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a § 212 odst. 1, 4 tr. zákoníku, kterého se dopustili tím, že

1.

obžalovaný M [redacted] Č [redacted]
jako jednatel společnosti [redacted], s.r.o., [redacted] se sídlem K [redacted] D [redacted], [redacted] podal dne 21.4.2010 u Úřadu práce v Berouně, IČO: 00662348 v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti, žádost o příspěvek na podporu v zaměstnávání osob se zdravotním postižením pro 58 zaměstnanců ve výši 726.288,- Kč, a to za první čtvrtletí roku 2010 a po České republice, zastoupené Úřadem práce v Berouně požadoval vyplatit v souladu s ustanovením § 78 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti částku 8.000,- Kč měsíčně na jednoho zaměstnance jako náhradu jeho mzdových nákladů, současně byl srozuměn s tím, že nejméně 5-ti zaměstnancům nebyla

vyplacena čistá mzda v plné výši alespoň v jednom kalendářním měsíci tohoto čtvrtletí, přičemž v případě vyplacení příspěvku v požadované výši by České republice, zastoupené Úřadem práce v Berouně, byla způsobena škoda nejméně 23.244,- Kč,

obžalovaný P. K.

jako zaměstnanec společnosti s.r.o. se sídlem v období I. čtvrtletí roku 2010 z pozice personalisty společnosti uzavíral pracovní poměry se zdravotně postiženými občany, kdy tyto uchazeče o zaměstnání ještě před uzavřením pracovního poměru informoval o tom, že budou za vykonanou práci dostávat částku 2.000,- Kč čistého, nikoliv tedy částku uvedenou na mzdovém výměru a byl současně srozuměn s tím, že taková částka je následně zaměstnancům koordinátorkou firmy V. Vyplácena a takto jednal s vědomím, že jednatel společnosti s.r.o. M. Č. podá žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti, která byla potom podána u Úřadu práce v Berouně, IČO: dne 21.4.2010, kdy tuto žádost sám vypracovával, a byl srozuměn s tím, že v této žádosti budou uvedeny nepravdivé údaje o skutečně vynaložených mzdových nákladech nejméně u 5-ti zaměstnanců, když touto žádostí požadovala společnost s.r.o. u ÚP Beroun vyplatit za první čtvrtletí roku 2010 příspěvek v celkové výši 726.288,- Kč, přičemž v případě vyplacení příspěvku v této výši by České republice zastoupené Úřadem práce v Berouně vznikla škoda nejméně 23.244,- Kč,

2.

obžalovaný M. Č.

jako jednatel společnosti s.r.o. se sídlem podal dne 28.7.2010 u Úřadu práce v Berouně, podle § 78 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti, žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za období II. čtvrtletí roku 2010 pro 87 zdravotně postižených zaměstnanců společnosti s.r.o. v celkové výši 1.714.188,- Kč jako náhradu mzdových nákladů, byť byl srozuměn s tím, že nejméně 13-ti zaměstnancům nebyla vyplacena čistá mzda v plné výši alespoň v jednom kalendářním měsíci tohoto čtvrtletí, přičemž v případě vyplacení příspěvku v požadované výši by České republice zastoupené Úřadem práce v Berouně byla způsobena škoda nejméně 105.472,- Kč,

obžalovaný P. K.

jako zaměstnanec společnosti s.r.o., se sídlem v období II. čtvrtletí roku 2010 z pozice personalisty firmy, uzavíral pracovní smlouvy se zdravotně postiženými osobami a informoval je o tom, že budou za práci dostávat vyplacenu částku 2.000,- Kč čistého, nikoliv tedy částku uvedenou ve mzdovém výměru a hromadném výplatním listě, když byl současně srozuměn i s tím, že takto snížená částka bude vyplácena spoluobžalovanou P. V. zaměstnancům firmy s.r.o. a takto jednal s vědomím, že jednatel společnosti s.r.o. spoluobžalovaný M. Č. podá žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti, která byla potom podána tímto spoluobviněným dne 28.7.2010 za II. čtvrtletí roku 2010 zpětně u Úřadu práce v Berouně, IČ: 00662348, přičemž tuto žádost sám zpracoval a byl srozuměn s tím, že jsou v ní uváděny nepravdivé údaje o výši vynaložených mzdových nákladech nejméně u 13-ti zaměstnanců společnosti s.r.o., když touto žádostí požadovala společnost s.r.o. u Úřadu práce Beroun vyplatit příspěvek za uvedené období ve výši 1.714.188,- Kč, přičemž

v případě vyplacení příspěvku v požadované výši by České republice zastoupené Úřadem práce v Berouně byla způsobena škoda nejméně 105.472,- Kč,

t e d y : společným jednáním v žádosti o poskytnutí příspěvku úmyslně uvedli nepravdivé údaje a toto jednání bezprostředně směřovalo k tomu, aby způsobili větší škodu.

Obžalovaná

P. V. [redacted]
nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted],

je vinna

pomocí podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k přečinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 4 tr. zákoníku, které se dopustila tím, že

1. v období I. čtvrtletí roku 2010 jako zaměstnanec společnosti [redacted] s.r.o. IČ: [redacted] se sídlem K [redacted] D [redacted] T [redacted] kde pracovala na pozici koordinátora pracovní činnosti zdravotně postižených zaměstnanců společnosti, vyplácela po předchozí vzájemné dohodě se spoluobžalovanými M [redacted] Č [redacted] a P [redacted] K [redacted] těmto zaměstnancům za vykonanou práci částku 2.000,- Kč čistého měsíčně, ačkoli podle mzdových výměrů měla být zaměstnancům vyplácena částka vyšší, zaměstnancům nevydávala výplatní pásky a požadovala podepsání hromadné výplatní listiny, kde byly uvedeny částky přesahující 5.000,- Kč a byla srozuměna s tím, že jednatel společnosti [redacted] s.r.o., M [redacted] Č [redacted] podá žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti, která byla skutečně dne 21.4.2010 u Úřadu práce v Berouně, IČ: 00662348 podána, přičemž v této žádosti byly uvedeny nepravdivé údaje o skutečně vynaložených mzdových nákladech nejméně u 5-ti zaměstnanců, na základě čehož poté společnost [redacted] s.r.o. požadovala vyplatit za první čtvrtletí roku 2010 příspěvek v celkové výši 726.288,- Kč, přičemž v případě vyplacení příspěvku v této výši by České republice zastoupené Úřadem práce v Berouně vznikla škoda nejméně 23.244,- Kč,

2. jako zaměstnanec společnosti [redacted] s.r.o. [redacted] se sídlem [redacted], K [redacted] D [redacted], z pozice koordinátorky pracovní činnosti vyplatila po předchozí vzájemné dohodě se spoluobžalovanými M [redacted] Č [redacted] a P [redacted] K [redacted] nejméně 13-ti zdravotně postiženým zaměstnancům této firmy, alespoň v jednom kalendářním měsíci II. čtvrtletí roku 2010 mzdu ve výši 2.000,- Kč měsíčně čistého, ačkoliv byla srozuměna s tím, že podle mzdových výměrů měla být zaměstnancům vyplácena částka vyšší, od zaměstnanců požadovala podepsání hromadné výplatní listiny, kde byly uvedeny částky přesahující částky 5.000,- Kč a takto jednala s vědomím, že jednatel společnosti M [redacted] Č [redacted] podá žádost za společnost [redacted] o vyplacení příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením dle § 78 odst. 1 zákona 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve výši 1.714.188,- Kč za období II. čtvrtletí roku 2010, která byla skutečně spoluobžalovaným M [redacted] Č [redacted] dne 28.7.2010 u Úřadu práce v Berouně podána, ačkoliv v této žádosti byly uvedeny nepravdivé údaje o skutečně vynaložených mzdových nákladech nejméně u 13-ti zaměstnanců, přičemž v případě vyplacení příspěvku v požadované výši by České republice zastoupené Úřadem práce v Berouně byla způsobena škoda nejméně 105.472,- Kč,

t e d y : umožnila jiným spáchání trestného činu, jímž měla být způsobena větší škoda tím, že opatřila nepravdivé podklady k podání žádosti o poskytnutí příspěvku.

Za to se o d s u z u j í všichni obžalovaní

uhradit příspěvek, o který žádala, proto ani žádná škoda vzniknout nemohla a mohlo se tak maximálně jednat o pokus trestného činu podle § 21 tr. zákoníku.

Obžalovaná P. V. je přesvědčena, že je stíhána jen za to, že řádně plnila své pracovní povinnosti zakotvené v pracovní smlouvě. Předmětnou žádost o příspěvek nevyplňovala, ta byla zpracována spolupracovníky obžalované a různými odděleními, ona pouze z pozice koordinátora pracovní činnosti zdravotně postižených zaměstnanců získávala podklady a zajišťovala jednotlivým zaměstnancům pomoc a práci. Nikdy nečinila kroky s úmyslem někoho obohatit a jiného poškodit, ostatně ve společnosti proběhla v dané době řada kontrol, které nezjistily závady. Připomíná, že obžaloba je postavena na výpovědích jen těch osob, které zpochybňují údaje, předkládané společností, z nich ovšem značná část svou výpověď u hlavního líčení změnila a uvedla vše na pravou míru. I kdyby se v ojedinělých případech stalo, že některým zaměstnancům byly mzdy vyplaceny nesprávně, pak mělo být při řešení takového excesu postupováno podle jiných norem než podle trestního zákoníku.

Z podnětu podaných odvolání soud druhého stupně přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu z hlediska vytýkaných vad zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a zjistil následující:

Krajský soud v Praze se danou věcí zabývá opakovaně, přičemž již ve svém usnesení z 8. 11. 2012, sp. zn. 11 To 184/2012 vyslovil, že dokazování provedené soudem prvního stupně, vzhledem ke specifickým posuzovanému případu velmi obtížné a časově náročné, zcela postačuje ke spolehlivému rozhodnutí o podané obžalobě a není ho třeba dále doplňovat dalšími výslechy osob z řad zdravotně postižených zaměstnanců společnosti. Rovněž tak odvolací soud konstatoval, že neshledává pochybení v tom, jak první soud provedené důkazy hodnotil a jakými úvahami dospěl k výši škody. Výtky směřovaly k časovému vymezení skutku u jednotlivých obžalovaných a k jeho právní kvalifikaci.

Pokud jde o jednání obžalovaných, jak je v napadeném rozsudku nyní popsáno, to bylo zjištěno správně a námitky odvolatelů v tomto směru neobstojí. Avšak vzhledem k tomu, že právní kvalifikace skutku prvním soudem příležitá není a jde o vadu rozsudku ve smyslu § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu, mohl ji odvolací soud napravit tak, že napadený rozsudek zrušil a o věci na podkladě skutkového stavu, který byl prvním soudem správně zjištěn, znovu sám rozhodl.

Všichni odvolatelé se cítí jednáním, které je jim kladeno za vinu, nevinní a dožadují se zproštění obžaloby. Důvod, který by k takovému postupu mohl vést, odvolací soud neshledal. Ze svědeckých výpovědí zdravotně postižených zaměstnanců společnosti, které první soud vyslechl, zcela nepochybně vyplývá, že ač se jedná o svědky nemocné nebo vyššího věku (případně obojí), jsou jejich výpovědi věrohodné a lze je vzít za základ skutkových zjištění. Žádost o příspěvek za 1. čtvrtletí roku 2010 byla podána za 58 zdravotně postižených zaměstnanců, za 2. čtvrtletí roku 2010 pak za 87 zdravotně postižených zaměstnanců. První soud zcela logicky předvolal k hlavnímu líčení pouze ty z nich, kteří na policii uvedli, že nedostávali mzdu v plné výši – z těch se mu pak podařilo vyslechnout šestnáct svědků. Pouze tři z nich (svědkyně J. a Š. a svědek F.) uvedli, že mzda jim byla vyplácena řádně a že jejich dřívější výpověď zaznamenaná do úředního záznamu o vysvětlení byla nedorozuměním. Naproti tomu zbývajících třináct svědků uvedlo, že jim byla vyplácena mzda nižší, než na jakou mělo podle pracovní smlouvy nárok. Odvolací soud respektuje skutečnost, že první soud tyto svědky viděl a slyšel a mohl o jejich věrohodnosti

učinít závěr i na základě vlastního bezprostředního pozorování, kromě toho však musí upozornit, že mnozí z těchto svědků vypovídali o takových detailech ze setkání s obžalovanými, že je prakticky vyloučeno, aby si je vymýšleli. Ve stručnosti je možno k subjektivní stránce jednání obžalovaných připomenout následující:

Svědék J. P. popsal, že jednal s paní V., která mu zprvu práci vozila, později si pro ni musel jezdit sám. Podle pracovní smlouvy měl brát mzdu ve výši 5 000,- Kč měsíčně, prvé dva měsíce však dostával jen 2 000,- Kč. Nikdo mu neřekl, že to je jen záloha, ani nepodepisoval výplatní list, byla to domluva s paní V. a on neprotestoval, protože byl rád za každou korunu. Později se o věc začal zajímat úřad práce, dostal dopis od právníka firmy, aby vyčíslil svůj nárok a mzda mu byla doplacena.

Svědčyně D. M. uvedla, že jednala s panem K. a paní V. bylo jí řečeno, že bude brát 2 000,- Kč měsíčně, ale vykazovat jí budou mzdu 6 000,- Kč měsíčně: více jí prý dát nemohou. Peníze jí byly vypláceny na ruku a podepisovala nějaký seznam, kde byli uvedeni zaměstnanci a u jejího jména byla částka 5 800,- Kč. Když se o věc začala zajímat policie, byly jí zpětně vydány výplatní listky, které nechtěla podepsat. Za měsíce květen a červen jí byla mzda doplacena. Paní V. se jí ptala, zda ji kontaktovala policie, řekla jí, aby s policií nejednala, protože v tom svědkyně vlastně jede také, a nabídla jí zastoupení jejich advokátem, což svědkyně odmítla, neboť věděla, že nic špatného neudělala. I ta částka 2 000,-Kč, kterou pobírala, byla pro její finanční situaci podstatná.

Svědčyně A. Š. jednala s panem K., domů k ní jezdila paní V. Řekli jí, že bude pobírat 2 000,- Kč měsíčně, avšak ona si při podepisování první výplatní pásky uvědomila, že potvrzuje přijetí vyšší sumy, okolo 6 000,- Kč, než ve skutečnosti dostala. Nikdo z firmy nehovořil o tom, že se jedná o nějakou zálohu, bylo jí řečeno, že to je plat a ona byla vděčná i za takovou částku.

Svědék J. P. uvedl, že jednal s panem K., ten mu řekl, co bude dělat a že za to bude brát 2 000,- Kč měsíčně. Pak za ním jezdila domů paní, která mu v této výši peníze předávala a když se tak stalo potřetí, všiml si, že vlastně podepisuje částku mnohem vyšší, okolo 5 500,- Kč. Paní mu řekla, že je to jako zálohované, myslel tedy, že mu bude mzda doplacena, to se však nikdy nestalo.

Svědčyně H. V. pracovala pro firmu celkem pět měsíců, pak dostala výpověď. Práci jí vozila paní V. Mzda byla 6 000,- Kč, dostávala však jen 2 000,- Kč měsíčně, paní V. jí vysvětlila, že rozdíl představují srážky na zdravotní a sociální pojištění, za dopravu, na materiál a poplatek na stavbu bezbariérové dílny, která se stavěla v Berouně. Později jí začala chodit mzda složenkou ve výši 5 800,- Kč a nikdo jí nevysvětlil, proč se už ty srážky strhávat nemusejí. Tehdy k ní paní V. přivedla právníka, aby mu podepsala plnou moc, rodina se však proto na svědkyni rozzlobila a plnou moc vypověděli.

Svědčyně L. B. jednala pouze s paní V., která jí řekla, že bude za práci dostávat 2 000,- Kč, byť je ve smlouvě uvedena jiná částka, snad že se jedná o náklady na dopravu. Na výplatnici byla uvedena mzda 5 786,- Kč. Celé se jí to zdálo nějaké divné, proto ve zkušební době ukončila pracovní poměr.

Svědčyně J. H. ve firmě hovořila s nějakým pánem, který jí řekl, co bude dělat a že za to bude brát 2 000,- Kč měsíčně a pak jí práci vozila paní V. Podle

smlouvy měla ale pobírat asi 8 000,- Kč. Paní V [redacted] jí na její dotaz ohledně rozdílu odpověděla, že ze mzdy jsou peníze na provoz chráněné dílny a nějaké prostředky tvoří režii.

Svědkyň M [redacted] D [redacted] – V [redacted] uvedla, že pro firmu pletla dětské svetry. Pan K [redacted] řekl, že plat bude kolem 6 000,- Kč měsíčně, ale že si budou odečítat peníze za pohonné hmoty, proto bude brát jen 2 000,- Kč a budou jí proplácet materiál. Na výplatních listech byla částka k výplatě asi 5 500,- Kč. Když se o věc začala zajímat policie, předělávala se její pracovní smlouva, v nové smlouvě bylo tučně vtištěno, že nesmí nikomu sdělovat výši platu, a to ani policii. To jí připadalo divné. Proto práci ve firmě ukončila. Po celou dobu dostávala jen těch 2 000,- Kč měsíčně, byla s tím spokojená, protože již na počátku s touto částkou souhlasila.

Svědka Z [redacted] H [redacted] pracoval pro firmu 3 nebo 4 měsíce, o práci a odměně za ni byl informován panem K [redacted]. Ten mu řekl, že mu budou vykazovat mzdu 5 000,- Kč, možná 6 000,- Kč měsíčně, ale dostával ve skutečnosti výplatu 2 000,- Kč měsíčně, rozdíl mu nevysvětlil. Takové jednání se mu nelíbilo, sehnal si jinou práci. Paní V [redacted] mu říkala, co by měl říkat, kdyby ho někdo kontaktoval.

Svědkyň M [redacted] M [redacted] hovořila s panem K [redacted], ten jí řekl, že jí bude vypláceno 2 000,- Kč, ale vykazovat jí budou mzdu vyšší. Podepsala smlouvu na 5 800,- Kč. Paní V [redacted] jí nabízela služby advokáta pro případ, že by vypovídala na policii. Také po ní chtěla, aby zamlčela, že brala za práci jen 2 000,- Kč. To se jí nelíbilo, nechtěla lhát, proto u firmy skončila.

Svědkyň Z [redacted] V [redacted] uvedla, že se o práci pro firmu [redacted] dozvěděla od svého syna, který se kamarádil s manželem paní V [redacted]. Ta za ní přišla osobně domů a řekla, že ji bere. Svědkyň měla za práci dostávat 5 800,- Kč, ale pobírala jen 2 000,- Kč měsíčně, protože zbytek šel V [redacted] do kapsy, s tím se jí V [redacted] sama chlubila a říkala, z čeho by žili oni. Přestože dostávala jen 2 000,- Kč, podepsala na takovém velkém archu příjem 5 800,- Kč. Když se ozvala a ptala se, kde jsou ty zbývající peníze, dostala výpověď.

Svědka J [redacted] K [redacted] našel práci ve firmě [redacted] na inzerát. Dělal různé práce na údržbě, měl dostávat 6 000,- Kč, ale vypláceli mu jen 3 000,- Kč. Na tento rozdíl se ptal pana [redacted] a ten mu odpověděl: „Jen to prosím vás nikde neříkejte.“

Svědka L [redacted] B [redacted] uvedl, že i on měl podle výplatní pásky dostávat asi 6 000,- Kč, ve skutečnosti mu byly vypláceny jen 2 000,- Kč s tím, že mu řekli, že zbytek je na materiál a dopravu. Jednal s pánem a slečna mu vozila práci i peníze domů.

Jak je z výpovědí uvedených svědků zřejmé, všichni byli seznámeni (buď obžalovaným K [redacted], nebo obžalovanou V [redacted], případně oběma obžalovanými) hned od počátku s tím, že za práci budou pobírat pouze 2 000,- Kč, ačkoli pracovní smlouvy zněly na částky podstatně vyšší a rozdíl jim vysvětlen nebyl, nebo byl vysvětlován tím, že se jedná o zákonné odvody na zdravotní a sociální pojištění, případně náklady na materiál, dopravu či dokonce jakýsi poplatek na stavbu nebo provoz chráněné dílny. Někteří svědci uváděli, jak jim bylo poté, co věc začala prošetřovat policie, nabízeno zastupování při případném výslechu právníkem, někteří hovořili o tom, že byli obžalovanými vysloveně naváděni k nepravdivé výpovědi (např. svědci H [redacted], M [redacted]).

Výpovědi uvedených svědků o jednání obžalovaných K[ ] a V[ ] dokreslují důkazy listinné, zejména pozoruhodná je smlouva o provozování služeb pro rodinu a domácnost mezi společností [ ] s.r.o. a jednotlivými zdravotně postiženými zaměstnanci, v níž je vypočítávána všemožná péče od pomoci při zvládnání běžných úkonů o vlastní osobu, přes poskytování stravy, zajištění chodu domácnosti a starost o psychickou stránku klientů a výše úhrady je za sjednané úkony stanovena (patrně nikoli náhodou) na 4 000,- Kč. O uvedené smlouvě všichni shora uvedení svědci tvrdili, že ji nesjednali a žádné služby v ní uvedené nečerpali. Např. na č.l. 1063 – 1065 je založena smlouva, v níž je jako příjemce služby uvedena A[ ] Š[ ], která ovšem, jak uvedla jako svědkyně v hlavním líčení, o její existenci nemá zdání a podpis svědkyně na této smlouvě je i pro laické oko při srovnání s jejími jinými, nepochybně pravými podpisy, evidentním padělkem. Dalším zajímavým důkazem je i dopis, rozesílaný jednotlivým svědkům, vypovídajícím v neprospěch společnosti [ ] s.r.o. na policii, formulovaný advokátem D[ ] M[ ] v němž jsou skutečnosti těmito svědky uváděné označeny za nepravdivé a zavádějící, svědci vyzýváni k vyčíslení nároků s tím, že pokud se jejich tvrzení o údajném nedoplatku ukážou jako smyšlená, bude společnost neoprávněně doplacenou spornou částí mzdy vymáhat zpět. Takový dopis mnohé zdravotně postižené zaměstnance, pro které byl i pravidelný měsíční příjem 2 000,- Kč velkou pomocí v jejich finanční situaci, mohl skutečně velmi účinně odrazovat od jakékoli snahy o řešení sporů s firmou [ ] s.r.o. K tomu přistupují i další okolnosti: listiny, kterými se firma snažila dodatečně legalizovat vyplácení nižší mzdy, než na jakou měli zdravotně postižení zaměstnanci nárok (individuální výplatní listy, čestná prohlášení o přijaté mzdě) a fakt, že některým z nich mzdu doplatila a v následujících měsících jim ji zaslala v řádné výši poštou. Účast obžalovaných K[ ] a V[ ] na dané věci je tedy z výpovědí shora uvedených svědků zcela zřetelná.

Pokud jde o obžalovaného M[ ] Č[ ] první soud dovozuje, že tento postup vůči zdravotně postiženým zaměstnancům byl prováděn s vědomím, resp. na pokyn vedení společnosti. K takové úvaze vede právě zvýšená aktivita společnosti [ ] s.r.o. ve snaze zlegalizovat vyplácení pouze části mzdy zdravotně postiženým zaměstnancům poté, co věc začala prošetřovat policie. Je pravda, že ve firmě působil ještě druhý jednatel, M[ ] V[ ] ten však řídil obchody, zatímco obžalovaný Č[ ] měl na starosti provozní záležitosti, mezi které spadalo i zaměstnávání zdravotně postižených osob. Obžalovaný Č[ ] se pak v průběhu trestního řízení hájil nikoli tak, že si myslel, že zaměstnanci jsou odměňováni v souladu s pracovními smlouvami a mzdovými výměry, ale hájil se tím, že postup při jejich odměňování byl určitě správný a zaměstnanci lžou, což bylo vyvráceno. Jak je zřejmé z výše uvedeného, zaměstnanci byli naopak ke lži naváděni (K[ ] a V[ ], některým byly mzdy dopláceny (avšak až po podání žádosti o příspěvek), společnost vyvíjela snahu celou záležitost zpětně zlegalizovat dodatečně sepisovanými výplatními listinami, smlouvami a čestnými prohlášeními, o jejichž pravosti (minimálně v některých případech) jsou důvodné pochybnosti. K tomu přistupuje nesplněná povinnost společnosti oznámit úřadu práce vytvoření volných pracovních míst dle zák. č. 435/2004 Sb, o zaměstnanosti, kterou je třeba přičítat právě obžalovanému Č[ ] z titulu jeho kompetencí ve firmě. Pro dokreslení okolností případu je pak možno zmínit i záznam o jednání druhého jednatele M[ ] V[ ] a právníka společnosti s ředitelkou Úřadu práce v Berouně a s vedoucí jeho kontrolního a právního oddělení, jimž bylo jednatelem V[ ] sděleno, že pokud společnost [ ] s.r.o. nebude vyplácen příspěvek, o který žádala, bude společnost nucena ukončit svou činnost v okrese Beroun a přesunout své sídlo do Prahy a všechny zdravotně postižené zaměstnance z okresu Beroun propustit, přičemž úřad práce a jeho zaměstnanci ponесou právní důsledky svého jednání. Z toho lze usuzovat, že i M[ ] V[ ] byly právě okolnosti zaměstnávání

zdravotně postižených osob dobře známy – on však nebyl tím, kdo žádost o příspěvek podal či se na jejím podání (zpracování, vyplnění nepravdivými údaji) nějak prokazatelně podílel.

Jednání u jednotlivých obžalovaných bylo tedy zjištěno zcela správně, včetně vyčíslení zamýšlené škody – v tomto ohledu odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku na str. 9, kde je postup při výpočtu škody srozumitelně popsán.

Prvý soud kvalifikoval po právní stránce jednání všech obžalovaných jako dokonaný přečin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství. To však odvolací soud za příléhavé nepovažuje, neboť zjištěné jednání sice ke způsobení větší škody směřovalo, avšak ke škodě nedošlo, neboť příspěvek v požadované výši nebyl ani v prvním, ani ve druhém čtvrtletí roku 2010 Úřadem práce v Berouně vyplacen, takže zůstalo u pokusu. U obžalované V. [redacted] navíc nemohlo jít o spolupachatelství, ale o účastenství ve formě pomoci: zatímco pachatelem přečinu dotačního podvodu ve smyslu § 212 tr. zákoníku je ten, kdo v žádosti o poskytnutí dotace, subvence nebo návratné finanční výpomoci nebo příspěvku uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí (takového jednání se dopustili obžalovaní Č. [redacted] a K. [redacted]), pomocník umožňuje nebo usnadňuje jinému spáchání trestného činu. Obžalovaná V. [redacted] sama žádost nepodávala ani nevyplňovala, ale opatřovala nepravdivé podklady k podání žádosti o poskytnutí příspěvku tím, že po vzájemné dohodě s obžalovanými Č. [redacted] a K. [redacted] vyplácela zdravotně postiženým zaměstnancům za vykonanou práci pouze 2 000,- Kč měsíčně, nevydávala jim výplatní pásky a požadovala po nich podepsání hromadné výplatní listiny, kde byly uvedeny jako vyplacená mzda částky vyšší než 5 000,- Kč; přitom byla srozuměna s tím, že jednatel společnosti M. [redacted] Č. [redacted] podá žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, kde budou tyto jí opatřené nepravdivé údaje uvedeny, a tato žádost (za prvé i druhé čtvrtletí roku 2010) také byla s uvedením těchto nepravdivých údajů na úřadu práce podána. Proto soud druhého stupně pro vadné právní posouzení stíhaných skutků napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl tak, že zjištěné jednání obžalovaného M. [redacted] Č. [redacted] a P. [redacted] K. [redacted] posoudil jako pokus přečinu dotačního podvodu podle § 21 odst. 1 a § 212 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku, jednání obžalované P. [redacted] V. [redacted] jako pomoc k tomuto přečinu dotačního podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) , § 212 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku. Pod body 1 a 2 jde samozřejmě o jednání pokračující.

Všechny obžalované odvolací soud potrestal tresty shodnými jako soud prvního stupně, neboť kritéria pro uložení trestu u jednotlivých obžalovaných se výše popsanou změnou v právní kvalifikaci jejich jednání nikterak nezměnila a s úvahami prvního soudu o jeho druhu a výši se lze (při respektování § 259 odst. 4 tr. řádu) ztotožnit. Všem obžalovaným byl trest ukládán v zákonné trestní sazbě § 212 odst. 4 tr. zákoníku (tedy od jednoho roku do pěti let), u všech bylo třeba jako k okolnosti polehčující přihlídnout k dosavadní občanské i trestní bezúhonnosti obžalovaných. Naopak jim výrazně přitěžuje, že k podvodnému jednání vůči České republice zneužili zdravotně postižené občany a jejich vesměs slabou sociální situaci a důvěru, kterou do nich tito občané, evidentně méně obratní v obhajobě svých práv, vkládali. Těmto zjištěním odpovídá trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, podmíněně odložený na zkušební dobu tří let a peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb po 500,- Kč (celkem tedy 50 000,- Kč) s náhradním trestem dvou měsíců, který byl každému z obžalovaných uložen, k mírnějšímu potrestání odvolací soud důvod neshledává, jestliže tresty jsou vyměřeny blízko dolní hranice trestní sazby.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat **dovolání** k Nejvyššímu soudu ČR, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch či v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť bylo takto označeno.

V Praze dne 27. června 2013

JUDr. Helena Urválková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost :
Nádherná